

Nederland

Nederland er verdens 4 mest befolkede land i forhold til areal. Kanskje er det nettopp derfor de er så høye... Da jeg bestemte meg for å dra til Nederland var det primært fordi jeg kunne studere et helt år på engelsk sentralt i Europa, jeg ante ingen verdens ting om selve landet, folket eller kulturen. Det første man tenker på er jo gjerne tulipaner, pannekaker, ost (de har ekstreme mengder), tresko, og osende coffeeshops. Men landet har mye mer å by på en som så. Nederlenderne er i tillegg til et av verdens høyest folkeferd utrolig gjestfrie, festlige, bråkete, åpne og hardt arbeidene. Det kastes sjeldent bort et øyeblikk verken på buss eller tog. Landet er også syklenes hjem og det finnes ikke det man ikke kan gjøre på en sykkel, i følge nederlendere. Her fraktes det øl kasser, venner, det prates i mobiltelefoner, regner det sykler man selvfølgelig med paraply (regntøy er overvurdert), og så videre, bare fantasien setter grenser, og sykkelkø til skolen om morgenen er minst like vanlig som bilkø. Nederlendere er også utrolig glade i en fest og bruker en hver anledning til å kle seg opp i usmakelige oransje kostymer og feire land, folk og hva nå enn anledningen var, for eksempel Queensday.

Da landet i seg selv ikke er særlig stort, og befolkningen høy, er hvert minste areal utnyttet og spesielt i og rundt de store byene er det utrolig mange mennesker. Wageningen er derfor ikke helt representativ i den forstand. Det er en liten by med rundt 35000 innbyggere hvorav 7000-8000 er studenter. Byen ligger rett ved siden av Rhinen, i et jordbruksområde og mange har åkre og kuer som naboer. På tross av størrelsen er Wageningen dog full av liv. Etter Amsterdam, er det den byen i Nederland med flest nasjonaliteter registrert og det råder et sterkt studentsamfunn her. Selve sentrum er lite og koselig med massevis av små barer og utesteder (stor prosent i forhold til sentrum størrelse). Skal du handle mer enn det vanlige må du til en større by, men da det meste i Nederland er innen en til to timers rekkevidde er det ikke noe stort problem.

Bolig

Univerisitetet lover bolig for alle internasjonale studenter, men du blir prioritert høyere som master student enn som Erasmus og det er først til mølla prinsippet. Jo før du søker jo fortere og bedre tilbud får du. Per i dag er det boligmangel blant studenter og mange internasjonale finner bolig via det private markedet. Men universitetet tar situasjonen seriøst og legger virkelig opp til at alle skal ha et sted å bo. Jeg ble, sammen med over 100 andre som heller ikke hadde fått tilbudt bolig da semesteret startet, plassert i en feriepark hvor to og to studenter bodde sammen. Selve stedet kunne man ikke klage på, vi to delte et lite hus med bad, kjøkken, stue og hvert vårt rom. Parken hadde både svømmebasseng og minigolf vi kunne benytte oss av og lå ute i et av de største naturområdene i Nederland, med både skog og gode sykkelmuligheter. Det eneste minus ved stedet var det lå 30 km unna universitetet og selv om det ble ordnet gratis busser gjorde det det mer besværlig å delta i studentlivet i selve Wagenineng. Det positive var derimot at vi alle stod i samme situasjon og skapte vår egen lille studentby og det var derfor alltid noe å finne på eller noen å henge med. Noen av dem jeg

ble kjent med i ferieparken forble de nærmeste resten av året og resten skapte meg et nettverk jeg ellers ikke ville hatt.

Jeg var en av en av de første i parken som ble tilbudt bolig. Denne lå i Ede, en by 6 km unna Wageningen, og var selve stedet var nyrenovert. Boligen var det ikke noe å si på og på tross av at mans kulle dele kjøkken og bad med 16 andre gikk det meste på skinner. Stedet var forbeholdt internasjonale og det ble mange sammenskudds gilder med mat fra blant annet Kina, Bulgaria, Indonesia, Tyskland, Hellas og India. Derimot er 6 km litt langt unna når du studerer i en liten by hvor alt foregår innenfor dennes rammer. Å sykle til og fra skolen var ikke noe problem men det bød på utfordringer å delta spontant i studiemiljøet i Wagenineng. Ofte dro jeg til skolen kl 8 og kom først hjem ved 11-12 tiden om kvelden, så jeg søkte om intern flytting etter 2 måneder (tiden du må vente før du kan flytte). Det viste seg å være lurt da jeg to uker senere ble tildelt et rom midt i studentenes smørøye i Wageningen. Dette var et såkalt self-contained hvor jeg hadde mitt eget lille kjøkken og bad. Overgangen fra å bo sammen med 16 andre til å bo alene var noe rar, men komplekset jeg bodde i rommet over 200 slike self-contained romm så det ble i grunnen bare til at vi gikk på besøk hos hverandre i stedet for å dele kjøkken. Og det positive var at man hadde mulighet for å være seg selv når man trengte det. Jeg har på tross av noe mye flytting vært heldig med selve rommene jeg har bodd i da det har vært minimalt med uenigheter og kulturelle konflikter. Jeg vet om mange som har måtte leve med både møkk og store uenigheter og selv om jeg i utgangspunktet gjerne skulle hatt noen nederlandske romm-kammerater skjer det mer på de internasjonale gangene da de fleste nederlendere reiser hjem eller bort i helgene.

Erasmus

En av grunnene til at jeg dro til Wageningen var fordi jeg kunne bli der et helt år. Det jeg først og fremst ville ha ut av oppholdet var å oppleve å bo i Europa og ikke bare være turist. Derfor tok jeg et språkkurs gjennom Erasmus før skolen startet. Kan du norsk, er det relativt lett å få taket på det grunnleggende nederlandske og jeg lærte meg fort å føre enkle samtaler på nederlandsk, veldig kjeft på byen og i butikken. Wageningen er dog så internasjonal at alle prater engelsk, og nederlendere er generelt utrolig gode i engelsk, at mine videre nederlandske språkkunnskaper ble begrenset. Men kurset ga meg en grunnleggende innføring i det nederlandske og jeg føler jeg lærte mer om kulturen enn hvis jeg bare hadde pratet engelsk. Dessuten var det en god måte å starte på, da jeg fikk litt tid til å bli kjent med landet jeg skulle bo i et år. Når skolen først starter er det noe som skjer hele tiden og det hele kan fort bli litt overveldende i starten.

Det er en ganske stor Erasmus organisasjon i Wageningen som arrangerer masse arrangementer og turer rundt om kring i Europa, men jeg valgte å dra rundt med venner og heller gjøre ting på min egen måte. Det er fullt av folk som gjerne vil se ting og lett å gå sammen om å leie en bil og ta en helge tur rundt i Nederland eller til Belgia eller Tyskland (2-3 timer og du er der). Og det går også tog neste over alt i Nederland så en dagsturer er også populært. Videre er kulturen her nede litt mer avslappet enn i Norge og folk er generelt lettere å komme i kontakt med, så det ble også mange både nederlandske og internasjonale middager,

kvelder på puben, piknik langs Rhinen og store greske grill partys. Det er en generell tendens at internasjonale og nasjonale studenter holder seg hver for seg og med den nederlandske tendensen til å dra hjem i helgene blir dette forsterket i en liten by som Wageningen. Mange kommer også fra store byer og finner Wageningen noe liten og begrenset, spesielt i helgene hvor det kan bli litt ensformig etter en stund, og du alltid møter de samme menneskene. Jeg prøvde å kombinere det internasjonale med det nederlandske og endte opp med en vennegjeng fra hele verden og alltid noe å finne på hjemme eller på tur.

Det akademiske

Wageningen har en høy internasjonal stjerne og det akademiske tilbudet og standarden er også generelt utrolig godt. Selve studie året er delt inn i 6 perioder hvor av to før jul og fire etter. Spesielt det to første periodene etter jule er tøffe da de bare er på 4 uker og svært intensive og kompakte. Det forventes generelt mye av studentene og det er mye pensum som skal leses, øvelser som skal gjennomføres, rapporter og essays som skal skrives og gruppearbeid som skal klares. Presset kan bli stort og spesielt mange internasjonale studenter jobber hardt. Det var flere perioder med høyt stress og lite søvn og det gikk til tider ut over humør og venner. Det gode er dog at du ikke er den eneste som jobber hardt og det er som regel alltid en hjelpende medstudent å støtte seg til. Det mest slitsomme med 6 perioder er følelsen av konstant å skulle til eksamen. På den andre siden blir det intensiv jobbing og fokus på færre fag av gangen. Man lærer derfor å bli effektiv, hvis man ikke er det i forveien og man blir presset til å komme i gang. Det er også mye gruppearbeid, noe som noen ganger kan være en utfordring da du jobber med folk fra forskjellige kulturer, med ulike standarder, jobbtikker og måter å uttrykke seg på. Nederlendere er for eksempel utrolig direkte, noe som de første gangene man mottar feedback fra medstudenter kan føre til en del missforståelser og fornærmelser. Kinesere på den andre siden er som regel veldig dyktige men sier sjeldent sin egen mening. Det gode er at du virkelig lærer å jobbe i et internasjonalt miljø og du ser virkelig hvordan kulturelle forskjeller kan føre til unødvendige konflikter.

I forhold til studie og skole er jeg glad for at jeg kom i august hvor alt var nytt for alle og ikke i februar hvor man startet med et 4 ukers fag. Skal jeg komme med en anbefaling vil jeg si at det lønner seg å starte i august. Wageningen er et lite og sosialt sted og det er lett å bli kjent med folk, men det kan være tøft å komme til et nytt sted, starte rett på med et veldig intensivt fag og samtidig komme inn i det hele sosialt, når alle andre allerede har kjent hverandre et halvt år. Det tar litt tid å finne seg til rette og finne frem i jungelen av nye systemer, studie strukturer og kulturer.

Mitt år på utveksling har gitt meg utrolig mange nye venner fra hele verden, masse gode opplevelser og reiser, faglig kompetanse, økende engelsk kunnskaper og masse moro. Men jeg har også fått mer selvtillitt, blitt mer selvstendig, tryggere på meg selv og generelt vokst utrolig mye. Det å dra ut er ikke bare en opplevelse det er også en personlig reise og en

utrolig god erfaring. Jeg vil på alle måter anbefale å dra ut, og skal du først dra så ta et helt år (et halvt år går som regel alt for fort).